

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. I. De origine specialissimi Nominis Mariæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

quàm sacratissimum nomen *MARIÆ*.

Nomen, aliud Nomen cœli aut terra nominat, unde tantum gratiæ tantum spei, tantum suavitatis piaz mentes concipiant.

Ultima hæc verba insensibiliter deduxerunt nos ad instituendam Consultationem, quam summè desideraveram circa magnificentiam excellentiam nominis *MARIÆ*, credens, quod sicut Porta alicujus Palatii, quod intrare volumus primum est quod occurrit, quod que conferre incipit aliquam æsti-

mationem pulchritudinis domus; sic nomen alicujus personæ, de quâ loqui volumus prima sit porta, quæ aditum aperit cognitioni meritum ipsius, eo quod nomen, si prudenter fuerit impositum, semper aliquid eorum exponat.

Consultatio nostra suum, uti percipies, obtinuit eventum.

* * *

ARGUMENTUM.

De Origine specialissimi Nominis MARIÆ.

ARTICULUS I.

Probe video, dixi ipsi, ratione quâdam habere se Nomina, sicuti habet se moneta; unum quodque habet pretium, quod ipsi confertur; unum quodque tanti valet, quanti persona, quæ illud portat, fecerit valere: fateor quidem, quod nomen *MARIÆ* magni admodum sit pretii, verum evasit id ita commune, ut indifferenter imponatur sicut principibus, ita ancillis; nescio an satis arguat reverentiæ, quod usus ipsius invaluerit tam liberè. Quantum ad Nomen *JESU*, haud levis accedit illi honor, dum nulli fuit impositum à tempore, quo Unigenitus Dei Filius indutus carne, dignatus est illud portare. Sed Nomen *MARIÆ* nonne vides, quàm parum discernatur ab omni alio nomine; unde

& venit, quod, dum honorabile nisi ad Sanctissimam Virgineam Mariam Dei

semper in parvo quodam existit numero, vilissimum evadat in innumerabili multitudine portantium id ipsum indigne. Verùm anceps & æquivoca hæc vox est, reponit mihi Comes & viator meus; siquidem sanctissimum nomen *MARIÆ*, propriè non convenit nisi soli Matri Dei. Quid sibi vult hoc? Nonne videmus, tot alias portasse id ipsum in veteri Testamento, veluti celebris illa *MARIA*, soror Moysis & Aaronis? Et tempore Salvatoris nostri fit mentio de pluribus Mariis in Evangelio; Et ab incunabilis Religionis Christianæ, quot & quantæ portarunt illud & portant hodie in cunctis Ænibus Religionis Catholicæ.

Fateor equidem, reposuit mihi, sed

sed teneo id puram æquivocationem esse gloriosi hujus Nominis, veluti, quando imponitur nomen solis certis floribus hortorum nostrorum, vel cuicumque picturæ, in quâ conatur ars exprimere ipsius similitudinem. Verum imponatur nomen solis cuicumque rei, cum nonnisi sit unicus vetus sol in mundo, nonnisi hic rex astrorum est, qui mereatur portare hoc Nomen, & quando attribuitur rei alteri, deturpatur id ipsum, Ita dico, nonnisi unicam solam esse MARIAM in toto hoc universo, angustum hoc nomen factum non esse, nisi ut significet unicam Matrem Virginem, unicam Matrem Dei, perfectissimam inter omnes puras creaturas; Et si attribuitur quoque aliis, hos non esse nisi flores horti Ecclesiæ, improprie portantes nomen solis.

In regno
Poloniæ
nunquam
imponitur
Nomen
MARIÆ
sicuti per
sonæ.

Dicam adhuc quid amplius, quod sit species quædam profanationis sacratissimi Nominis MARIÆ, imponere illud indifferenter cuicumque generi hominum, sed laudo reverentiam, quâ id profequitur regnum Poloniæ, quod non solum nunquam insignit aliquam puellam nomine MARIÆ, etiam si foret Princeps stemmate, sicut etiam nemo in totâ Ecclesiâ JESU insignitur nomine, sed ne quidem audent, nisi rarissime illud pronuntiare, & maximâ cum veneratione; unde quando loquuntur de sanctissimâ Virgine, ple-

rumque id sit sub titulo magnæ Domine. Hic erat sensus & paraxis omnium primorum Christianorum, eodem honore condecorare duo pretiosa Nomina JESU & MARIÆ, & sapius illa ab invicem non separabant. S. Ignatius magnus hic Martyr, vivens tempore Apostolorum, scribit in primâ suâ Epistolâ, quod appellarint Sanctissimam Virginem MARIAM de JESU.

S. Cardinalis Petrus Damiani asserit nobis, quod DEUS traxerit sanctissimum hoc Nomen è thesauraro divinitatis suæ, eo prorsus nomine, ut daret illud sanctissimæ Virgini: *Statim de thesauro divinitatis MARIÆ Nomen evoluitur.* Vult declarare nobis per hoc, quod omnes tres adorandæ personæ contribuerint, qualibet pro parte suâ, ad imponendum illi magnum hoc Nomen. Pater contribuit in hoc, quod dederit illi proprium Filium suum; siquidem Abbas Rupertus haud difficulter asserit, Filium aliud non esse quàm Nomen Patris, eo quod ipse sit verbum, quod perfectissimè exprimat illius essentiam, & infinitas ipsius perfectiones: jam si verbum adorandum exprimit Patrem, exprimit etiam Matrem, eo quod eadem Persona divina, quæ facit unum portate nomen Patris, facit etiam alterum portare nomen Matris, ipsamque facit ætissimam habere cognationem

Dam. sen
xi. de
num.

Nomen
MARIÆ
desumptum
est à
thesauro
divinitatis
& impositum
sanctissimæ
Virgini
tribus
sonis
Trinitatis

Rupertus
lib. 1. in
Canticis
dicit: Nomen
Filius
Nomen est
tris.

S. An
lib. i
tur. V
c. 5

Verbe
æterni
junxi
sancti
matrem
nem
firmâ
ratio
cum
sonis
nis.

neni cum Deo; quod propriè est id quod significat Nomen *MARIÆ*, juxta mentem S. Ambrosii affirmantis, quòd *MARIA* dicere ac inuere velit, *DEUS* est ex stirpe meâ, è stemate meo: *Speciale MARIÆ hoc nomen inuenit, quod significat DEUS ex genere meo.* Non videmus quidem, è quâ radice Linguarum Hebraicarum, Græcarum ac Latinarum S. Ambrosius traxerit hanc interpretationem Nominis *MARIÆ*, sed sola auctoritas tam sancti Patris sufficit nobis, ut recipiamus illam. Jam quæ alia, quàm sola sanctissima Virgo portare potest augustum hoc Nomen, juxta allatam hanc significationem?

Filius è parte suâ non minus contribuit, quàm Pater, faciendo, ut dignè ipsa portet Nomen *MARIÆ*, eoquod ipse, donando se illi, ut esset aquè realiter Filius ipsius Unigenitus sicut filius Unigenitus est Patris sui, faciat intrare ipsam in cognationem *DEI*, arctissimâ, quæ esse possit, ratione, eo quod arctior non sit, quàm illa Matris & Filii. Ipse igitur manifestius portare ipsam facit Nomen, *MARIÆ*, quod significat: *DEUS est ex genere meo.* Inde sunt magnifica illa verba, quæ cor ipsius præ gaudio dilatatum eructat, glorificando *DEUM* in cantico suo: *Fecit mihi magna qui potens est, & sanctum Nomen ejus: ubi agnoscit, quod omnes suas magnificentias debeat Patri,*

R. P. *J/ans Tom. III.*

quem vocat illam; qui potens est, & Filio suo Unigenito, quem vocat sanctum Nomen ejus.

Sed Spiritus Sanctus inseparabilis à duabus aliis personis diuinis non minus contribuit quam illæ, imponendo ipsi gloriosissimum Nomen *MARIÆ*, eoquod ipse specialiter sit, qui conferat illi sæcunditatem.

Obserua profundum mysterium, quod se offert hic oculis nostris. Ubiprimum legimus initium Libri *Geneseos*, videmus spiritum *DEI* ferri super aquas, non more navis, ut expansis raperetur velis, & vento ageretur secundo, sed more aquilæ Matris incubantis ovis suis, ut foveat illa, ipsisque tribuat sæcunditatem, & ita excludat stirpem & genus suum: *Spiritus Domini incubabat aquis: Et ingens hic aquarum aceruus, quibus Spiritus DEI suam impendebat virtutem, ut conferret illis sæcunditatem, appellatus fuit MARIA.* An credere possumus, hoc fuisse absque mysterio? *MARIA* est Nomen simile illi sanctissimæ Virginis, & sola pronuntiatio discernit unum ab altero. Quando significare volumus aquas, dicimus *MARIA* & prolongamus syllabam primam; & quando nominare volumus sanctissimam Virginem, dicimus similiter *MARIA*, sed prolongamus syllabam secundam. Conformitas horum nominum nonne exhibeat

Spiritus Sanctus insignit sanctissimam Virginem nomine *MARIÆ*, in quantum hoc significat: *DEUS* ex genere meo.

S. Ambros. lib. institut. Virg. c. 5.

Verbum æternum junxit sanctissimam Virginem arctissimâ cognatione cum personis diuinis.

hibeat ambo, unum vel Archetypon, velut Eclypson alterum? Unus idemque Spiritus Sanctus animat ambo, cor conferet illis fecunditatem: impertitur virtutem suam aquis, unde prodeant Filii adoptivi DEI per Baptismum: Largitur excellentiùs virtutem suam Sanctissimæ Virgini; ex quâ producit proprium Filium DEI per mysterium Incarnationis; Et sic dum constituit ipsam propriam Matrem Filii DEI, ipsam dignè portare facit gloriosum Nomen MARIE, quod significat, *DEUS ex genere meo.*

Ô gloria inestimabilis! ô excellentia incomparabilis augustissimi Nominis MARIE! inquiris ipsius originem? respondetur tibi, extractum id esse, velut pretiosum quoddam monile è thesauro divinitatis: *De thesauro divinitatis MARIE Nomen evoluitur.* Fuit collatum Beatissimæ Virgini ab omnibus personis divinis, velut pignus arctissimi fœderis, quod omnes tres inire volebant cum ipsâ. Quis distinebitur ergò, quin propriè pertineat ad ipsam, portare magnificentum hoc Nomen? Illis, quæ id portant ex privilegio, cavendum est summè, ne ignominia afficiant illud, persuasæ, se magis, quàm omnes alias præcipuè obligatas esse ad tria. Primum, ut nihil faciant, quod indignum sit Nomine, quod portant: siquidem, uti S. Bernardus

inquit Papæ Eugenio; turpe dedecus est, portare magnum nomen, & vitam ducere abjectam ac vilem secundum, ut magis specialiter se consecrent devotioni & servitio Sanctissimæ Virginis; siquidem eum gerant ipsius Nomen, publicè declarant, se gaudere prærogativâ, quâ specialius spectent ad ipsam; Et si non ad impleant omnes fidelium ancillarum partes, factum, quod portant Nomen, absque intermissione arguet ipsas infidelitatis suæ.

Tertium, quo tenentur, est amor plenus reverentiâ & fervore erga JESUM Christum, eoquod portent Nomen Matris ipsius. Est aliquid tam efficax in nomine MARIE ad excitandam in animabus devotionem, ut Magdalena videns JESUM Christum post resurrectionem suam, non tamen agnoscens ipsum, & tota afflicta in præsentia ipsius, quamprimum, ubi resonare audiit nomen MARIA, sentiens se totam resuscitam & gaudio refertam, prostravit se ad pedes, illosque fuerit amplexata, dicens: Rabboni: Ah! Tu es, amabilis mi Magister.

O! MARIA, exclamat sanctus Anselmus, totus abreptus gaudio, spe & admiratione, quantum foret paupertas nostra, si Pater misericordiarum non adduxisset te è thesauris suis, ut daret te nobis? ô felicitas mea! ô dulcis spes mea! sentio Cor meum velle
amare

Omnes
portantes
Nomen
MARIE
obligantur
præcipuè
ad tria.

amare te, dicit devotus hic Pater, os meum velle laudare te, intellectum meum velle contemplari te, linguam meam velle precari te, & animam meam totam velle esse

tuam: recipe illam, custodi illam, defende illam, conserva illam, perire non potest constituta in manibus tuis.

**
*

ARGUMENTUM.

De significatione Nominis *MARIÆ*.

ARTICULUS II.

TAm mediâ ex parte mihi factum fuerat satis, intelligendi originem tam nobilem Nominis *MARIÆ*; sed expectabam, an ulterius explanaturus mihi non esset veram ipsius significationem: Et ecce interrupti sumus à catervâ quâdam parvorum puerorum, qui omnes Angelorum more incedebant amicti, suosque dirigebant gressus versus Oratorium quoddam sanctissimæ dedicatum Virgini, quod distare nobis videbatur circiter milliario, super verticem alicujus collis, circumdatum parvulâ sylvâ arboribus admodum confertâ, veluti coronâ quâdam naturali, cantantes *Regina cæli*, sed voce tam suavi, & animata nescio quo spiritu tam divino, ut dubitarem, an non essent reipsâ Angeli è cælo; hinc harmoniæ hujus dulcedine illecti, prorsus oblitum sumus nostri colloqui, quoad oculis nostris ipsos insecuti, intrantibus ipsis in sylvam, eos ex aspectu perdidimus nostro; unde & nobis revertentibus ad

nos, Comes meus ita suum prosequutus est discursum.

Vides, inquit mihi, hos pueros docere te, quod nōsse cupiebas id est, veram significationem Nominis *MARIÆ*. Jam parabam tibi dicere illam, cum didicerim illam è S. Chysologo & S. Anselmo, qui inquirentes in origine Syriacâ & Hebraicâ invenerunt, quod *MARIA* significet Dominam, vel Reginam, vel supremam, vel dominantem. Et sic ipsissima est veritas, quod ipse dominetur ubique velut suprema in cælo & in terrâ, & in ipso etiam inferno. An deduci à me vis in omnes tres imperii sui ditiones, ad videndum ibi dominum ipsius supremum.

Ascendamus imprimis animo in cælum, videbis refertum id non esse, nisi Regibus & Reginis: nemo enim admittitur in hanc æternarum deliciarum regionem, nisi verbis hisce magnificis in Evangelio exaratis: Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi.

Nomen *MARIÆ* significat Dominam, sive supremam.

Math. 25.
v. 34.